

6. Jun. 1842

FACTS

Date:

6. Jun. 1842

Page number:

Dagbog A, side 30-31

TRANSCRIPTION

6 Juny

Jeg var igaar bedt ud til Grosserer Tuteins¹ paa store Mariendal, det tolvkantede Sted paa Strandveien. Det var første Gang jeg har været samlet med dem i deres Hjem. Jeg morede mig herligt, da det er godlidende, ligefremme Folk, saa ganske ligefremme, at jeg, skjøndt fremmed slet ikke følte mig geneert. •31• Fruen er en aandrig Dame, og ihvorvel jeg kun har lidet Øre for Musik kunde jeg dog høre, at hun hendes Spil var intet sædvanligt; men yndigt var det at see, da Hr. Curländer² spillede Tarantella, hvorledes Børnene med forbausende Liv gjorde Dandsetrin dertil idet de knipsede med Fingrene for at efterligne Castagnetter. Det er nogle deilige Børn, den ældste Datter³ er ualmindelig smuk, har et ganske italiensk Ansigt, og den yngre lille Fernanda⁴ bliver maaskee endnu kjønnere. Den ældste Søn, min Elev, Fredrik,⁵ er [overstreget: den] ikke smuk. To Dreng, Søner af Siboni⁶ |og en lille Lier⁷| vare der ogsaa og en lille Pige af Secretair Hartmanns.⁸ Med hele Ungdommen legede jeg nede i Haven, viste dem Billeder i min Lommebog og fortalte dem, o, hvor lykkelig bliver jeg ikke altid i en saadan Klynge af Børn, da glemmer jeg Alt, hvad der trykker og piner – hengiver mig ganske til den Lilles skyldfri Glæde og bliver selv god og Barn paany i saadanne Øieblikke. Det varer kun kort!

¹ Grosserer Ferdinand Tutein (1788-1880) og hans hustru Josepha "Peppina" Tutein, f. Siboni (1806-1866). Tutein var morbror til Lundbyes malerkammerat Lorenz Frølich.

² Bernhard Courlænder (1815-1898), pianist.

³ Louise Sophie Marie Tutein (1826-1908).

⁴ Fernanda Sophie Marie Tutein (1832-1913).

⁵ Frederik Giuseppe Gustav Tutein (1825-1920).

⁶ Fru Tuteins to yngre halvbrødre, Erik Anthon Valdemar Siboni (1828-1892) og Harald Peter Antonio Siboni (1830-1906), søner af syngemester Giuseppe Siboni (1780-1839).

⁷ Antagelig et barn af buntmager Heinrich Lier.

⁸ Antagelig Emma Sophie Hartmann (1831-1855), datter af komponisten J.P.E. Hartmann (1805-1900), der ogsaa var sekretær under den borgerlige indrulleringskommission. Hun blev som voksen gift med Niels W. Gade.

2. Juni.

30. Maj. I dag har jeg begyndt at tegne Conturen til mit store Strandparti paa Lørdag; jeg gaad ind i meer, og i saa hojden det vil endes. Bøffen har Parnes Christen af Glindesborg og Prindsessens Lørdag, Landgrevens Datter, Bøggelap.

2. Juni.

I dag har jeg begyndt Undermalingen af mit Maleri. Det har været Rigtig veir hele Dagen, saa vi haar haat de deiligste Luftter et stund, og jeg vil gerne minde mig af hvad jeg har seet idag, naar jeg skal male Luftten af Skibspartierne og Skibene noget iøvrigt stød, ikke mørke med den blåe Luft, mere med en sort graa Farve, som tag sig deiligst ind. Hysene maa ikke trænge ind i Kanterne, der vi hel- ler maa maa males for fædt, hvorved Grundingen vilde gaa tabt. Maalet det lykkedes mig at holde de fjernere Genstande i Masser og først lade de enkelte Former træde frem i den mere fremmende Deel af Skyggen; det er svært naar man arbejder efter flere Hinde- er, som nemmest altid kunde gøres under de rette Betingelser. Og saa er det svært at give de fjernere Masser saadan Character, et man tydeligt gjenkender de forskellige Genstande og Stæffer uden Hjælp af de enkelte Former. O. jeg har saa meget i Hovedet, maalet det kun lykkes mig at give det godt paa Lørdag. Nu er Salen færdig hos Høegaard, Onkel; i tre Dage haar Høegaard og jeg arbejdet anstrængt derude, men hvorvidt det er lykkedes ved jeg ikke, jeg vil ikke sige for mere end de Ting jeg har malet, der vil blive glennere net at for- siane for en streng Dømmet som Plagen. Samt et Hele har jeg ingen Mening om den; jeg synes dog der er Liv og Røgt i Behandlingen - nu faar vi høre, hvad Folk vilde sige.

3. Juni.

Jeg var igaar borte ind til Grosserer Tintens paa store Marien- sal det talte kartede Sted paa Strandveien. Det var første Gang jeg her været samlet med dem i deres Hjem. Jeg maaede være herligt, da det er saa gadlidende, ligefremme Takt, saa ganske ligefremme, at jeg skjøndt fremmedt det ikke følte mig geneet.

Torson er en aarndrig Dame, og ihuerviel jeg har kun lidet Oie for 31.
Menske kunde jeg dog hore, at ~~den~~ hendes Sind var intet saakentligt
men yndigt var det at see da der Givtænke spillede Javanella
hundredes Rønne med forbaasende Læ og guds David so trin dættel
idet de knippede med Fingrene for at efterligne fastagetter. Det
er nogle derlige Børn, den ældste Datter er ualmindelig smuk
har et ganske italiensk Ansigt, og sin yngre lille Søster da bli-
ver maaskee end m. kjønligere. Den ældste Søn, min Ellev, Frederik,
er dog ikke smuk. De yngre Sønner af Liliann ^{den lille Pige} ~~den lille Pige~~ der ogsaa
og en lille Pige af Secretair Blantmanns. Med hele Ungdommen
begyde jeg inde i Alleen, viste dem Villedet i min lille Lommebog
og fortalte dem, o, hvor lykkelig bliver jeg ikke altid i en sande
Allegorie af Børn, da glømmes jeg Alth, hvad der trojthet og frier-
hængsler mig ganske til den dilters skyldfri Glæde og bliver selv
god og Børn præm i sad arme Pædlerke. Det bliver kun kort!

10. Juni

Aftenens gik jeg om Aftenen til Jagersborg. Samme Aften havde den unge
Majler Aggersborg Røgløys, og Lægen, Skaugaard deromble blev dog færdig. Jeg
kun ind i byen i gaar Eftermiddags Tidsmat for at hilse paa en norsk Datter
og en tysk Concino, nemlig Janet Bonnerie og Augusta Lorenzen, som
er for læst ind hans Broder Emanuel i Christiania.

13. Juni

Det er idag et Aar siden min Fader døde; hvor hurtigt er det ikke idet
hen migtet det var mit Ængste. Det bragte nogle sands Glæde,
men flere Sørger. Det har været et af de tungste Aar, som vel maadnes
as, men yngre astellige ældre og bitre. Gud give mig kun Kræfter til at
stride Tiden tilende, og jeg skal ikke klage. "Tidens Fylde sender Gud
sin Lære i Aljertit. Hvad er Tidens Fylde? Den er det, hvor Tid
ikke er - her som mit: Tiden har sat sit Aljerte i Eiigheden,
i ham er Tidens Fylde." Saaledes siger den gamle Maark, Master
Eckart, og jeg traer ham; men haarmangt et gendisk Døske har jeg ikke
paa gaar ikke min hele Traagten ind paa lykkes efter min Forstend her? 2-
Skal jeg først faa Fred i mit Aljerte, naar hvert gendisk Døske er gvalt? 2-
Gud Gud! skatte Di da ikke denne skjønne Verden for alle Dine Børn? 2-